

Nuray Mert

Yeni statüko, Kıbrıs ve demokrasi

‘Yeni statüko’nun, ‘yeni vesayet düzeni’nin, nasıl bir şey olduğunu, Kıbrıs’ta yapılan eylem üzerine verilen tepkiyle bir kez daha görmüş olduk. Türkiye’nin, Kuzey Kıbrıs’ı dünyadan tecrit’e sürükleyen resmi politikasını zamanında eleştiren iktidar partisi, şimdi bir eyleme tepki olarak, ‘benim için stratejik önemin var, paramı da ben veriyorum; kes sesini’ deyiverdi!

Aslında, şaşılacak hiçbir şey yok. ‘Muhafazakâr demokrat’lar için sorun olan, ‘liberal demokrat’ların sandığı gibi, ‘devletçi, güvenlikçi, milliyetçi statüko’ değildi. Sorun, mevcut statükonun efendilerinin kendileri olmamasıydı; statükonun dengesi kendi lehlerine değişince, her şey de değişti. Kıbrıs’ta yaşayanların iradesi değil, Türkiye’nin stratejik çıkarları önemli oldu; askeri rencide etmek suç oldu, her türlü muhalefet ‘Türkiye’nin düşmanlarının aleti olmak’ oldu.

Konuyu geçiştiriyorlar

İktidar partisinin yeni statüko anlayışı ve tavrı beni hiç mi hiç şaşırtmıyor. Kendisine liberal-demokrat diyenler ise ‘her şeye rağmen’ şaşırtmaya devam ediyor. Başbakan ve iktidar ile ters düşmemek kaygısıyla olsa gerek, son gelişmeler üzerine kimsenin dişe değer bir şey dediği yok. Herkes konuyu, geçiştirmenin bir yolunu bulmuş vaziyette. En komiği de Kıbrıs’tan bahsetmeden geçemeyen birinin, konuyu döndürüp dolaştırıp ‘Mümtaz Hoca’ya getirmiş olması!

Kıbrıs’taki eylemde açılmış ve gerçekten çok çirkin bir ifadenin kullanıldığı pankart, iktidarın tavrının da, bu tavrın geçiştirilmesinin mazereti de olamaz. Sadece, eylemi yapanların söylemek istediklerine zarar verir o kadar. Yoksa, Kıbrıs’ta, Türkiye’nin askeri-siyasal vesayetine karşı güçlü bir muhalefet olduğunu yeni mi öğreniyoruz? Türkiye’nin tezleri ne olursa olsun ve Kuzey’de yaşayanların son referandumda uzlaşmacı tavrına Güney’in cevap vermemiş olmasına karşın, AB üyesi olmaları ne kadar haksız bulunursa bulunsun, Kıbrıs’ta yaşayan birçok insan için, sonu belirsiz bir tecrit düzeninde yaşamak yerine AB üyesi bir Kıbrıs’ı tercih etmeleri anlaşılır bir şey değil mi?

Zamanında, mevcut iktidar, tüm bu gerçekleri de hesaba katarak ve bu muhalefeti de arkasına alarak Annan Planı’nı desteklemedi mi? Mevcut iktidar, Kıbrıs konusunda, o zamana kadar sürdürülen resmi politikadan farklı bir çizgi izlediğinde, birileri tarafından ‘Kıbrıs’ı satmakla’, ‘vatan hainliği’yle suçlanmıştı. Geldiğimiz noktada ise Kıbrıs’taki eylemcileri ‘Rumların ajanı’ olmakla suçluyor. İşin ucu İsrail’e kadar gidiyor! Radikal gazetesinin dünkü yorum sayfasında çıkan bir yazıda (Pes be annem) “İki alanda İngiliz etkisinin bugün bile canlı olduğu söylenir. Biri trafik, diğeri ise sendikal hareketler” diyen bile çıktı.

Annan Planı’ndan askere

Olaylara bu kafayla bakacak olsak, neden Kıbrıs’ta duralım, Türkiye’deki sendikal hareket de, kim bilir hangi ‘dış güçlerin maşası’, hangi netameli etkinin sonucu? Zaten hâlihazırda mevcut anlayış bu değil mi? Emekçilerin her türlü hak talebi, öğrencilerin her eylemi, her türlü eleştiri, Türkiye’nin çıkarlarına karşı örgütlenmiş fitne ve fesat olarak itham edilmiyor mu?

Son olarak, CHP Genel Başkanı'nın söyledikleri, öncelikle 'darbe heveskârlığı', ama bunun hemen bir adım ötesinde, 'askeri rencide etmek' gibi affedilmez bir suç duyurusuna dönüşmedi mi? Başbakan, 'Dava açılmazsa TSK ile oynarlar' demedi mi?

Bakıyorum, sivil demokrasinin baş savunucusu rolüne soyunanlar bile, artık 'Paşalarının Başbakanı' başlığı gibi başlıklar atmaktan imtina ediyor. Konu, iç sayfalarda, 'Askerle oynatmayız' diye verilmiş o kadar.

Demokrasilerin teminatı

Daha 'sivil ve demokratik bir ülke' adına çıkılan yolda geldiğimiz nokta ortada; yarın, öbür gün kimse tek sorumluluğu, 'mevcut iktidar'a yüklemeye kalkmasın! İlk savunanları ben olurum.

Demokrasilerin teminatı, birtakım politikacıların iyi niyeti değil, toplumların demokrasi talebi ve bu yöndeki ısrarlı tepkileridir. Demokrat aydınlarının bile, ortama uyum sağladığı, en otoriter çıkışlara bin bir kılıf bulmaya giriştiğı, herkesin siyasal eleştiri hakkını sadece muhalefet partisini eleştirmek için kullanmayı içine sindirebildiğı bir ülkede daha fazla demokrasi olmaz. Bu sınavdan sınıfta kalmış bir toplumda olsa olsa daha az demokrasi olur.